

Določila glede zvonjenja cerkvenih zvonov

Bogoslužna knjiga »Blagoslovi«, pod. št. 1455 takole piše o vlogi zvonjenja: »Že v starodavnih časih so uporabljali posebna znamenja ali zvoke, da bi zbirali krščansko ljudstvo k obhajanju skupnih bogoslužij, jih obveščali o najpomembnejših dogodkih v krajevni skupnosti, jih vabili k molitvi ob posameznih dnevnih urah, posebno ob trikratnem pozdravu Devici Mariji. Glas zvonov izraža v določeni obliki čustva Božjega ljudstva, ki se veseli in žaluje, ko se zahvaljuje in dviga prošnje, ko se združuje v občestvo, da bi razodevalo skrivnostno edinstvo v Gospodu Jezusu.«

Že od nekdaj je zvonjenje obredni izraz cerkvene skupnosti, sredstvo za vabilo k bogoslužnim dejanjem in drugim ljudskim pobožnostim, pa tudi znamenje, ki opominja na pomembne dogodke tako samega občestva kakor posameznih vernikov. Samo zvonjenje spada v območje verske svobode, kakor jo motrijo katoliška Cerkev in pogodbe, ki jih je z njo sklenila Republika Italija; prav zato namerava Cerkev sama in izključno varovati in določati zvonjenje, pozorna na današnje družbene razmere.

Tudi v naši škofiji čutimo potrebo, da damo zvonovom in zvonjenju primereno ureditev, ki naj ohranja tipične verske značilnosti in obenem spoštuje sodobne zahteve prebivalcev.

Zato s pričujočo listino

DOLOČAMO

naslednja pravila v naši škofiji:

1. zvonjenje je dovoljeno samo v naslednje namene:

- obveščati o bogoslužjih in drugih ljudskih pobožnostih;
- biti znamenje, ki v določenih okoliščinah spremlja zgoraj omenjene obrede;
- določati najvažnejše trenutke občestvenega življenja (praznovanje, žalovanje ipd.);
- opozoriti na jutranji, opoldanski in večerni pozdrav Mariji;

- vsako drugačno uporabo lahko izjemoma dovoli le krajevni ordinarij.
2. Uporaba zvonov v zgoraj omenjene namene je dovoljena **od 7.00 do 21.00 ure**. Izjema sta Velikonočna vigilijska in Božična noč.
 3. Urnike, kakor pod št. 2, je potrebno upoštevati tudi glede bitja cerkvene ure v zvoniku, če je njena uporaba v domeni župnije ali druge cerkvene ustanove, ki je odgovorna za cerkveno-bogoslužno stavbo.
 4. Zvonenje, ki vabi k bogoslužju ne sme nikoli preseči 3 minute časovne dolžine; izjema so slovesni prazniki, ko ne sme biti zvonenje daljše kot 5 minut. Časovna dolžina zvonenja ali prirtkovanja v druge namene (angelovo češčenje ob posebnih priložnostih, praznik župnijskega zavetnika, naznanilo smrti vernika, pogrebna svečanost, poroka itd.) ne sme nikoli presegati ustaljenih oblik, ki so v vsakem kraju različne, in mora vsekakor upoštevati zmernost.
 5. Kolikor je le mogoče mora biti jakost zvoka urejena tako (če je potrebno tudi z znižanjem zvočnosti preko aparatur), da uporaba zvonov ohrani svoj smoter (torej, da jo verniki zaznajo), a obenem ni moteča in spoštuje okolico v katero je stavba postavljena.
 6. Vse omenjene določbe je potrebno upoštevati, kolikor le mogoče, tudi ko proizvajajo zvoke mehanični ali elektronski inštrumenti.

Pričujoča navodila stopijo v veljavo 1. decembra 2017

Gorica, 30. novembra 2017

+ Karel Roberto Maria Redaelli,
goriški nadškof-metropolit